

κατάληψιν τῶν ἀπλουστέρων ἐρμηνευόμενοι, παρὰ Ἀγαπίου ἱερομονάχου καὶ Νικοδήμου μοναχοῦ. Καὶ μετ' ἐπιμελείας ἀνακριθέντες καὶ διορθωθέντες . . . παρὰ τοῦ . . . Δωροθέου (Βουλευσμά). Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντες . . . Ἐν Λειψία . . .».

Ἀνατυπώσεις ἐν Ἀθήναις 1841, 1886 καὶ 1957 καὶ ἐν Ζακύνθῳ 1864. Αἱ ἀνατυπώσεις αὗται παρέλειψαν τὰς ἐν ὑποσημειώσειςι παρατηρήσεις τοῦ ἐπιστατήσαντος τὴν ἀρχικὴν ἐκδοσιν ἱερομ. Θεοδωρήτου, παρατηρήσεις θεωρηθείσας ἐξοβελιστέας ὑπὸ τοῦ πΚ. Νεοφύτου, διὰ Γράμματός του, κατ' Αὐγούστον 1802. Ἐν σ. 513 προστίθεται τὸ ἐξῆς κώλυμα γάμου :

«οἱ ἀλλήλους ἀρσενοκοιτήσαντες, ἓνας τοῦ ἄλλου τὴν ἀδελφὴν νὰ πάρῃ δὲν ἡμπορεῖ».

554

1800. Κανονικὸν ἦτοι οἱ θεῖοι Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων, τῶν τε οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος θεοφόρων Πατέρων, ἐν ἐπιτομῇ συνειλεγμένοι παρὰ Χριστοφόρου μοναχοῦ τῆς . . . προδρομικῆς Σκήτεως, ὑφ' οὗ καὶ σημειώσεις ἐκ διαφόρων ἱερῶν διδασκάλων εἰς αὐτὸ συναρτισθεῖσαι προσετέθησαν. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου Κπ. τυπογραφείῳ . . .».

Πρβλ. 462, σ. 97.

555

1800. Συνθήκη 21 Μαρτίου, μεταξὺ Ρωσίας καὶ Τουρκίας, περὶ Ἐπτανήσου καὶ τινων πόλεων τῆς Ἡπείρου, ἐν 74, σ. 80–81, ἐν 427, σ. 1–6 καὶ ἐν 61, σ. 272–294.

(Πρόκειται περὶ τῶν πόλεων Πρεβέζης, Πάργας, Βονίτσης καὶ Βουθροντοῦ). Διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 παραπέμπει, προκειμένου περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζή, τοῦ 1774, (ἄρθρ. 16 § 2, 3, 4). Ἐπίσης προκειμένου περὶ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας : «Καὶ συνεπῶς τὰ τοπικὰ ἔθιμα τὰ εἰς τὴν ἀστικὴν καὶ τὴν ποινικὴν ἀναφερόμενα δικονομίαν, ὁ ὀργανισμὸς τῆς ιδιοκτησίας καὶ ἡ περὶ τὰς κληρονομίας τάξεις οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν θέλουνσιν ὑποστῆ. Ἐξακολουθήσῃ ἰσχύουσα ἡ εἰς τοὺς μωαμεθανοὺς ἀπαγόρευσις τοῦ ἔχειν ιδιοκτησίας καὶ ἐγκαθίστασθαι ἐν αὐταῖς . . .».

«Ἄρθρ. 9 . . . Οἱ κάτοικοι οὗτοι, θέλουνσιν ἔχει πᾶσαν ἄδειαν ἐν γένει νὰ ἐπισκευάζωσι τοὺς ναοὺς αὐτῶν, νὰ οἰκοδομῶσι νέους καὶ νὰ σημαίνωσι κώδωνας . . .».

556

1800. Μολυβδόβουλλον πΚ. Νεοφύτου, ὑπὲρ τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας, ἐν Ἀνδρῳ,

ἐν 293, σ. 141–147.

«...ζ'. Τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀποθανόντων μοναστηριακῶν καλογήρων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἐκείνων, μὴ ἔχειν ἄδειαν ἀπαιτεῖν μηδὲ λεπτὸν ἀπὸ τὰς καταλειφθείσας ἐκείνων περιουσίας, μηδὲ ζῶντας αὐτοὺς δύνασθαι ἀγοράζειν οἰκονομικῶς πράγματα καὶ διδόναι λόγῳ δανείου ἄσπρα καὶ ἐπιγράφειν τὰ τοιαῦτα ἐπ' ὀνόματι τῶν συγγενῶν αὐτῶν, λόγῳ οἰκονομίας, μήτε ἐπ' ἄλλῳ τινί, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα, μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτῶν, κληρονομεῖν τὸ μοναστήριον, ὡς κτήματα αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν τοῦ μοναστηρίου τάξιν καὶ συνήθειαν.

...ι'. Τὰ καταλειπόμενα πράγματα τῶν ἀποθνησκόντων μοναστηριακῶν, ἅτινα παρέλαβον ἐκεῖνοι, ζῶντες, παρὰ τοῦ μοναστηρίου καὶ δικαιοῦνται ἔχειν αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, δεόν γίνεσθαι μεζάτι ἐπὶ παρουσίᾳ πάντων τῶν μοναστηριακῶν πατέρων καὶ ὁ βουλόμενος ἀγοράσαι ἐξ ἐκείνων, ἔχει πᾶσαν ἄδειαν προσθεῖναι τὴν δόσιν καὶ ὁ τὰ πλείω διδούς, ἐκεῖνος ἔχει λαβεῖν καὶ τὸ πρᾶγμα...».

557

1800. Σύνταγμα τῶν Ἰονίων Νήσων,

τὸ ἐπικληθὲν «βυζαντινόν», ὡς συνταχθὲν ἐν Κπ., ἐξ ἄρθρων 17 + 14 + 5, (γενικὸν Σύνταγμα, Σύνταγμα ἐκάστης Νήσου καὶ ἀνακεφαλαίωσις), ἰταλιστί, ἐν 427, σ. 7–12.

558

1800. Ἀπόφασις, ἀπὸ 10 Νοεμβρίου, κληρικῶν καὶ προεστώτων Δρυμαλίας, κατόπιν ἐντολῆς μητροπολίτου Παροναξίας Νεοφύτου, ἐπὶ ἰδιωτικῆς ὑποθέσεως

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεκυρώθη μετὰ δεκαετίαν ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάκη Μουρούζη, ἐν 258, σ. 258–259.

«...καὶ ὄντας πολλὰ δίκαιον τοῦτο, κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ τόπου μας, τὸ νὰ πάρῃ ὁ Μ., ὁποῦ ἔχει καὶ τὸ ἄλλο ἡμῖς πρᾶγμα, ὁ ἴδιος...».

559

1800. Γράμμα Σουλτάν Κιαγιασῆ Ἀζῆ ἐφέντη, πρὸς «τοὺς πρώην κοκιαμπάσηδες καὶ Γέροντες καὶ ἐπίλοιποι ραγιᾶδες τῆς νήσου Σύρας», ἐν 329, σ. 80–81.

«...προστάζομε καὶ ἐσένα κοκιάμπαση, ὅ,τι κρισίματα ἤθελεν θεωριστοῦν μὲ τὸ μαραφέτι τὸ ἐδικόν σου καὶ τῶν ἐπιλοίπων προεστῶν, νὰ θεωροῦνται δίκαια κατὰ τὸν Θεὸν καὶ χωρὶς φιλοπροσωπίαν...».

560

1800. Πρᾶξις δραγομάνου τοῦ στόλου Ἰω. Καρατζᾶ,

ἐν κώδικι Β' μητροπόλεως Παροναξίας, δι' ἧς ὁ πατήρ τοῦ ἀρνηθέντος τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου καὶ λύσαντος τὴν μνηστείαν μνηστῆρος, διατάσσεται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν πρώην μνηστὴν τοῦ υἱοῦ του 500 γρόσια, ἐν 188, σ. 86.

